

Ingen begærede Ordet.

Forslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Skønt der næppe er stor Grund til at lade Sagen drøfte i Udvalg, har det jo altid været Regelen, at denne Sag er gaaet til Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Pensionslov for Postvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 3261.)

Sagen sattes under Forhandling.

Blem: Det foreliggende Lovforslag tilsigter jo en Forbedring af Pensionsforholdene for Bestillingsmændene i Postvæsenets Tjeneste. Den Forbedring, der tilses, gaar i to Retninger. For det første er der det, at Bestemmelsen i Lov af 12te April 1889 § 10, hvorefter $\frac{1}{3}$ af det samlede Antal Bestillingsmænd kan tildeles Bestalling og Udnævnelse, naar de have været ansatte i 10 Aar, ophæves og i Stedet for bestemmes, at naar Bestillingsmænd i fjerde Lønningsklasse have opnaaet 35 Aars Alderen og været 10 Aar i Tjenesten, kan der tildeles dem Bestalling og Pensionsberettigelse efter Loven af 5te Januar 1851. Det er en Forbedring, der medfører, at $\frac{1}{6}$ flere, saaledes som Forholdene ere nu, af disse Funktionærer i fjerde Lønningsklasse vilde faa kongelig Bestalling og Pensionsret. I de første Aar var det saaledes, at naar de havde tjent i 10 Aar, fik de efter disses Forløb Bestalling, men nu er der kommet saa mange flere, at Tjenestetiden nu gennemsnitlig er 12 Aar, saadan at man kan sige, der bliver omtrent $\frac{1}{6}$ flere, der faa Pensionsret efter denne Lov end efter § 4 i Loven af 12te April 1889. Men Stillingen bliver egentlig ikke bedre, end den var i de første Aar, efter denne Lov. I § 2 bestemmes det, at statsansatte Postbude, Postkonduktører og Postmestre efter 10 Aars Tjeneste og efter at

have fyldt 35 Aar, kunde faa Pension ligeledes efter Pensionsloven af 5te Januar 1851, og at den Tid, de have været i privat Tjeneste, regnes dem til gode, dog saaledes, at 3 Aars privat Tjeneste regnes lig med 2 Aars Statstjeneste. Dette vil selvfølgelig blive en Forbedring for disse Folk, idet den saakaldte Selypensionering efter Lov 12te April 1889 egentlig ikke kommer til Virkning, før der er gaaet saa at sige en Menneskealder — i hvert Fald ikke til sin fulde Virkning. Men naar disse Bestillingsmænd, Postbude, Pakmestre og Konduktører, ere gaaede af, enten paa Grund af Alderdom eller Svagelighed, og de saa have andraget om Pension, er Ministeren kommen med saadanne Andragender til Finansudvalget, og saa har man indstillet Andragenderne, saaledes at man har givet dem paa Finansloven omtrent det samme, som de ville faa her. Altsaa i Realiteten bliver der kun ved denne Lov fastslaaet Regler, som man tidligere alligevel nærmest har fulgt, og det kan der i og for sig ikke indvendes noget imod. Jeg vil kun anbefale, at dette Lovforslag kommer i Udvalg, saaledes, at det kan blive nærmere prøvet, idet jeg mener, at Grundsætningerne i Lovforslaget egentlig ikke afvige synderlig fra det, man gennem Praksis er kommen til.

K. M. Klausen: Dette Lovforslag har været imødeset med store Forventninger i de Kredse, som ere interesserede deri. Vi vide jo allesammen, at de Funktionærer, her er Tale om, flere Gange have indgivet Andragende til Regering og Rigsdag og have flere Gange sendt Deputationer; undertiden have de været saa heldige at opnaa Audiens hos Ministeren, til andre Tider har det ikke kunnet lade sig gøre. Det er ret naturligt, at disse Folk have søgt at faa deres Stilling forbedret, fordi den i Virkeligheden maa kaldes meget uheldig. For de tre første Lønningsklasser er Stillingen meget heldig i Øjeblikket, idet de ere pensionsberettigede. Derimod for 4de Lønningsklasse er Stillingen ganske anderledes, idet de der kunne komme til at gaa mange Aar, inden de opnaa Pension, og de næsten aldrig kunne opnaa fuld Pensionsret; først i 55—60 Aars Alderen kunne de opnaa halv Pensionsret. Derfor er det naturligt, at disse Folk have glædet sig til, at dette Forslag kom frem. For Postbudenes Vedkommende betegner Forslaget et meget stort Fremskridt. Den Ordning, som blev truffen i 1889, synes jeg, har været meget uheldig, og i Grunden